

Табела 5.1 Спецификација предмета на студијском програму докторских студија

Назив предмета: Социјална екологија
Наставник или наставници (презиме, средње слово име): Хафнер Ј. Петар
Статус предмета: Изборни
Број ЕСПБ: 10
Услов:
Циљ предмета Циљ предмета је продубљено и целовито сагледавање савремених социјално-еколошких проблема у свим њиховим димензијама – историјским, економским, технолошким, етичким, вредносним, урбаним, политичким. Социјално-еколошки комплекс питања, као глобални проблем савремене цивилизације, отворио је и сасвим нове теоријске и практичне теме науци (посебно друштвеним наукама) и наметнуо потребу преиспитивања и усаглашавања владајућих парадигми у њима са новим социјално-еколошким знањима синтетизованим у стратегији одрживог развоја. Уз то, социјално-еколошка знања укључују и потребу развијања еколошке етике и одговорности као скупа моралних норми којима се људи односе према свету природе, према самима себи и будућим генерацијама.
Исход предмета На докторским студијама економије сазнања социјалне екологије употпуњавају савремено и комплексно разумевање економске стварности у теоријској и практичној димензији. То омогућава, уз остала знања и вештине, и социјалну акцију усмерену у правцу решавања проблема насталих у односима међуутицаја човека, друштва и природе.
Садржај предмета <ol style="list-style-type: none"> 1. Социјално-еколошки поглед на свет као ново поље друштвених вредности 2. Улога науке и научника у решавању еколошких проблема и «екологизација» савремене науке 3. Савремени теоријски приступи у социјалној екологији 4. Социјално-еколошки аспекти «светског друштва» 5. Квалитет живота (quality of life) и парадокси глобализације 6. Од економске ка еколошкој парадигми (економска и еколошка међузависност) 7. Социјално-еколошке импликације процеса глобализације 8. Типологија друштава према степену усвајања социјално-еколошких вредности и образаца развоја 9. Држава, еколошка политика и социјално-еколошки комплекс 10. Међународне конвенције и споразуми у еколошкој области – морално лице и наличје савремене цивилизације 11. Медији и социјално-еколошки комплекс 12. Одговорност према будућим генерацијама као глобални проблем човечанства 13. Стратегија одрживог развоја 14. Одрживи урбани развој 15. Еколошка правда и социјална екологија (друштвена расподела еколошких користи и терета).
Препоручена литература <ul style="list-style-type: none"> - Хафнер П.- Китановић Д., Глобалне друштвене промене и проблеми транзиције, Економски факултет Ниш, 1997. - Цифрић И., Социјална екологија, Загреб 1989. - Марковић Д., Социјална екологија, «Просвета», Ниш, 2001. - Hannigan J., Environmental Sociology, «Routledge», London and New York, 2006. - Бек У., Ризично друштво, «Филип Вишњић», Београд, 2001. - Жарден Р. Ц., Еколошка етика, «Службени гласник», Београд 2006.

- Грул Х., Једна планета је опљачкана, «Просвета», Београд, 1989.
- Малешевић К., Човек против себе – огледи из социјалне екологије, Економски факултет Београд, 2004.,
- Пушић Љ., Одрживи град, Београд, 2001.
- Ђукановић М., Животна средина и одрживи развој, «Елит», Београд, 1996.
- Martell L., Ecology and Society, «Polity Press», London, 1994.
- Милисављевић Р., друштво на планети Земљи, Београд, 1982.
- Павловић В., Екологија и етика, «Еко центар», Београд 1996.
- Цифрић И., Социјална екологија – прилози заснивању дисциплине, «Глобус», Загреб, 1989.
- Агенда 21, усвојена на Конференцији ОУН у Рио де Жанеиру, 1992.
- Протокол из Кјота, Јапан, 1997.
- Globalization, Growth and Poverty, World Bank @ Oxford University Press, Wasihngton – Oxford, 2002.
- Indicators of Sustainable Development, guidelines and methodologies, United Nations Commission on Sustainable Development, 2001.
- Миленовић Б., Еколошка економија, ФЗНР Ниш и Институт «Први Мај» Ниш, 1996.
- Fetscher I., Uvjeti preživljavanja čovječanstva, «Globus», Zagreb 1989.
- Gorz A., Екологија и политика, «Просвета», Београд, 1982.
- Вајнингер О., О крајњим животним сврхама, «Паидеа», Београд, 1997.

Број часова активне наставе	предавања:	Студијски истраживачки рад:
120	45	75

Методe извођења наставe Предавања, презентације теоријских и практичних решења, анализе студије случајева, семинарски радови, консултације

Оцена знања (максимални број поена 100)
Активност у току предавања 20 поена, усмени испит 50 поена, семинари 30 поена